S-1. "Cahiliye" ifadesinden ne kastedilmektedir?

3.3. Sosyal Hayat

İslam Öncesi Dönem'de sosyal ve kültürel hayat, cahiliye kavramı ile yakından ilgilidir. **Cahiliye** ifadesi ile Arapların İslam'dan önceki dönemleri kastedilmektedir. Bu döneme cahiliye denilmesi ile ilgili olarak iki yaklaşım bulunmaktadır: İlki, kelimenin sözlük karşılığı olarak bilgisizlik, ikincisi hilm kelimesinin zıddı olmasıdır. Hilm, sabır ile hareket ederek intikam duygularından vazgeçmeyi ve nefsi kontrol altına almayı ifade etmektedir. Dönemin cahiliye olarak adlandırılması açısından ikinci yaklaşım daha uygundur. Bu anlamdan hareketle cahil; "vahiy kültüründen yoksun, körü körüne atalarının batıl yolunu takip eden, arzularının esiri, tabiî içgüdülerini takip eden, şiddet taraftarı ve aceleci bir karaktere sahip kimse" olarak tanımlanır. Allah Teâlâ bu hususta **"Bunu kendilerine akılları mı emrediyor, yoksa onlar azgın bir topluluk mudur?"**[33] buyurmuştur. Böylece Cahiliye Dönemi'nin genel karakteri olarak Arapların çevrelerinde yaşayan topluluklara nispetle medeniyet bakımından geri kalmaları, bedevi yaşama tarzının kendilerine hâkim olması, kötülük yapmaktan kendilerini alıkoyacak bir dine sahip olmamaları anlaşılabilir.

Araplar yaşayış tarzları bakımından bedevi ve hadari olarak iki kısımda değerlendirilmiştir. Kısıtlı tabiat koşulları içinde çölde konargöçer olarak geçimini sağlayan insanlara **bedevi** denilir. Bu insanlar zorlu şartların bir sonucu olarak kaba, saldırgan ve şiddete yatkın insanlardı. Nadiren yağan yağmur, kıt su kaynakları ve çetin tabiat şartları onların hayatında belirleyici olmuştur. Geleneklerine bağlı ve değişime kapalı bedeviler, bilmedikleri her şeye de düşmandılar.[34]

Bedeviler hayat şartları gereği iyi birer savaşçıydılar. Silahları ise hafif bir mızrak, yay ve küçük bir kalkandan ibaretti. Bedevilerde kabile fertlerinden birine yapılan bir hakaret tüm kabileye yapılmış kabul edilirdi. Çünkü zorlu yaşam koşulları kabile içinde birlikte hareket etmeyi gerektiriyordu. Bu nedenlerle kabileler arasında savaş sıradan bir hadiseydi. Bedeviler, günlük geçimlerini bazen ihtiyacını karşılayacağı bir eşya ile kendi ürettiğini değiş tokuş yaparak gerçekleştirir bazen de zor kullanarak bölgesinden geçmekte olan zengin bir kervanın mallarını yağmalardı.[35]

İmkânları bakımından daha elverişli şartlara sahip olan yerleşik Araplar için **hadari** ifadesi kullanılmaktadır.[36] Arap Yarımadası'nın güneyindeki Mekke, Medine ve Taif gibi şehirlerde yaşayan; geçimlerini ziraat ve ticaret ile sağlayan insanlar hadari kabul edilmektedir.

Derkenar

Cahiliye Dönemi'nde Arapların değer verdiği erdemli davranışlar, İslam'ın temel hükümlerine aykırı olmamak şartıyla kabul görmüştür. Peygamberimiz(s.a.v.), İslam'ın uygun gördüğü bir şeye rastladığında bu güzel alışkanlıkların sürdürülmesi için ashâbını teşvik etmiştir. Bir sahabisine hitaben "Cahiliye Çağı'nda yaptığın faziletli şeylere İslam Devri'nde de devam et. Misafiri ağırla, yetime ikram et ve komşuna iyi davran!" buyurmuştur.

(Ahmed b. Hanbel, Müsned, C 5, s. 340.)

Görsel 1.5: *Günümüzde de göçebe olarak varlıklarını devam ettiren bedeviler ve çadırları*

33 Tûr suresi, 32. ayet; Mustafa Fayda, "Câhiliyye", DİA, C 7, s. 17.
34 Âdem Apak, İslam Öncesi Arap Tarihi ve Kültürü, s. 23.
35 Şemsettin Günaltay, İslam Öncesi Araplar ve Dinleri, s. 9; bk. Philip K. Hitti, İslam Tarihi, C 1, s. 46.
36 İbn Manzûr, Lisanü'l-Arab, C 4, s. 197.

S-2. "Bedevi" ve "Hadari" kime denir?

Diğer sorular en son sayfadadır.

Bedeviler; kabile dayanışması, asabiyet ve himaye geleneğiyle idare edilen topluluklar iken hadariler asırlarca Sâsânî ve Bizans sınırlarında yarı bağımsız yönetimler kurmuşlardır. Bu sebeple aralarında belirgin farklar oluşmuştur.[37]

İslam'dan Önce Sosyal Sınıflar

İslam'ın ilk muhatapları olan Mekkeliler, kabile anlayışına bağlı hareket etmekteydi. Bu anlayış onların toplumsal algılarını temelden etkilemişti. Kişi, kabilesinin kimliği ile yaşıyordu. Put, kabilesinin putu olduğu için saygın görülüyor; gelenekler ataları öyle kabul ettiği için doğru sayılıyordu. Putperest atalarını taklit edenler hakkında, **"Biz atalarımızı bir din (millet) üzerinde bulduk, biz ancak onları taklit ederiz."[38]** şeklinde buyurularak Kur'an'da cahiliye düşüncesi eleştirilmiştir.

Bu dönemde toplum; hürler, esirler ve mevali olmak üzere üç sınıftan oluşmaktaydı. Kâhinler, şairler ve savaşta kahramanlık gösterenler diğerlerine nispetle daha üstün kabul edilirdi. Yalnız Mekke'de Kusay soyundan olanlar hürlerin de üstünde bir asilzade sınıfı oluşturuyorlardı. Esirler ise köle ve cariyelerden oluşmaktaydı. Köleler mal ve eşya gibi alınıp satılır, miras yoluyla bir kimseden diğerine geçer ya da hediye edilirdi. Esirler ile hürler arasında ise **mevali** denilen azat edilmiş köle ve cariyeler bulunurdu. Mevaliler, köle gibi olmamakla beraber hürlerle aynı haklara sahip olamazlardı. Hür birisiyle evlenemedikleri gibi diyetleri hür birisinin ancak yarısı kadardı.[39]

Kan davaları, kabilelerin kendilerini uzak tutamadıkları başka bir sosyal sorundu. Diyet uygulaması, süregiden kan davalarının doğal bir sonucu olarak ortaya çıkmıştı. Kan davasında bir kimsenin işlediği suçtan bütün kabilesi sorumlu olurdu. Aynı şekilde saldırıya uğrayan bir kimsenin intikamını da kabile üyelerinin tamamı almak durumundaydı.[40]

YORUMLAYALIM

Cahiliye Araplarının "asabiyet" adını verdikleri, aynı soydan gelen ve aynı kabileye mensup olanların birlikte hareket etmesini sağlayan dayanışma ruhu, Cahiliye Dönemi'nin vazgeçilmez bir unsuru idi. Ancak İslam, müminleri kardeş ilan ederek asabiyetin esasını oluşturan soy üstünlüğünü reddetmiştir. Hz. Peygamber, "Asabiyet duygusuyla öfkelenen, asabiyet uğruna savaşırken yahut asabiyet davası güderken körü körüne açılmış bir bayrak altında ölen bir kimsenin ölümü cahiliye ölümüdür." (Müslim, İmâre, 57.) buyurarak kabile asabiyetinin zihinlerdeki tesirini yok etmek istemiştir. Her devir için tehlike arz eden bu duyguyla mücadele adına uyarısını da şöyle yapmıştır: "Asabiyete çağıran bizden değildir. Asabiyet davası uğruna savaşan bizden değildir. Asabiyet davası uğruna ölen bizden değildir."

(Ebu Dâvûd, Edeb, 111-112.)

Yukarıdaki parçadan hareketle asabiyet duygusunun toplumda ne gibi olumsuzluklara sebep olabileceğini yorumlayınız.

Çetin iklim şartları ve zorlu geçim koşulları nedeniyle kabileler arasındaki ilişki düşmanlık üzerine kurulmuştur. Buna göre aralarında anlaşma bulunmayan iki kabile birbirine düşman sayılmıştır. Cahiliye Dönemi'nde kabile savaşları o kadar sıradan hâle gelmiştir ki baskın ve yağma bir geçim vasıtası olmuştur. Arapların katıldığı bu savaşlar için Eyyâmü'l-Arab ifadesi kullanılır.[41] Cahiliye Devri Arapları, ancak savaş yapmanın yasak olduğu Zilkâde, Zilhicce,

37 Âdem Apak, İslam Öncesi Arap Tarihi ve Kültürü, s. 24.
38 Adnan Demircan, Cahiliye Arapları, s. 49; Zuhruf suresi, 23. ayet.
39 Âdem Apak, İslam Öncesi Arap Tarihi ve Kültürü, s. 138-142.
40 bk. Neşet Çağatay, İslam Öncesi Arap Tarihi ve Cahiliye Çağı, s. 117.
41 Âdem Apak, İslam Öncesi Arap Tarihi ve Kültürü, s. 132.

Muharrem, Receb aylarında düşmanlığa ara verirler ve her türlü saldırıdan kaçınırlardı. Öyle ki eğer çatışma haram aylarda gerçekleşirse bu savaşlara günaha dalmak anlamına gelen **ficar** demişlerdir.[42]

Görsel 1.6: *İslam öncesi Arap toplumunda kabileler arası çatışmalara sıklıkla rastlanırdı.*

İslam Öncesinde Aile

Araplarda evlilik, sosyal hayatı belirleyen önemli bir müesseseydi. Evlilik daha çok kabile içinden yapılırdı. Evliliklerde soyda denkliğe önem verilirdi. Kadın ancak çocuk sahibi olduğunda aileye katılmış sayılırdı. Evlilik yoluyla elde edilen akrabalığı önemsemezler bu sebeple baba ölürse evlatları üvey anneleriyle evlenebilirlerdi. Gerek namus gerekse geçim kaygısıyla kız çocuklarını diri diri toprağa gömme âdeti bulunmaktaydı. Bu uygulama daha çok hayat şartlarının ağır olduğu çölde yaşayan kabilelerde görülmüştür. [43]

Cahiliye kavramı, Arapların İslam'dan önceki dönemini ifade etmek için kullanılmıştır. Ne var ki zaman zaman İslam'dan sonra da cahiliye zihniyetinin devam ettiği görülebilmektedir. Resulullah'ın(s.a.v.) bu konuda uyarılarda bulunması, cahiliye alışkanlıklarının belli bir dönemle sınırlandırılamayacağını açıkça ortaya koyar. Rivayete göre Ebu Zer el-Gıfârî, aralarında geçen bir tartışma esnasında annesinin siyahi olması sebebiyle Bilâl-i Habeşî'yi ayıplamıştı. İki sahabinin aralarında geçenler kendisine aktarılınca Hz. Peygamber, Ebu Zer el-Gıfârî'yi *"Onu annesinin renginden dolayı mı aşağıladın? Demek ki sen kendisinde (hâlâ) cahiliye ahlakı taşıyan bir kimsesin!"* buyurarak uyarmıştı.[44]

HADİSİN REHBERLİĞİNDE

Hz. Peygamber, Müslümanları cahiliye davranışlarına kapılmama konusunda uyararak şöyle buyurmuştur: "Ümmetimde cahiliye âdetlerinden kalma dört şey vardır ki bunları (kolaylıkla) terk edemezler. Bunlar; asaleti ile övünmek, başkalarının soyuna dil uzatmak, yıldızları vesile edinerek yağmur istemek ve ölünün arkasından yüksek sesle ağlayarak yas tutmaktır."

(Müslim, Cenâiz, 29.)

Cahiliye zihniyeti, ortaya çıkmak için fırsat kollayan bir düşünce biçimidir. Cahiliye, sadece düşüncede değil davranışlarda da kendini gösteren bir zihniyettir. Evs ve Hazrecli gençlerin Yahudilerin kışkırtmasıyla silaha sarılarak dövüşmek üzere olduklarını duyan Hz. Peygamber, kendilerini şöyle uyarmıştı: *"Ey Müslüman topluluk! Allah'tan korkun! Ben aranızdayken Allah sizi İslam'a kavuşturmuş, onunla müşerref kılmış, cahiliye zihniyetinden kurtarmış, küfürden uzaklaştırmış ve sizi birbirinize dost kılmışken nasıl oluyor da yine cahiliye davasıyla birbirinize düşebiliyorsunuz!"*[45]

42 İbn Hişâm, es-Sîre, C 1, s. 195-196.
43 Adnan Demircan, Cahiliye Arapları, s. 57; Âdem Apak, İslam Öncesi Arap Tarihi ve Kültürü, s. 230.
44 Buhârî, Îmân, 22.
45 İbn Hişâm, es-Sîre, C 2, s. 204-205.
46 Adnan Demircan, Cahiliye Arapları, s. 117; Nihad M. Çetin, Eski Arap Şiiri, s. 9.

S-1. Araplarda toplum; a- .... b- .... ve c- .... olmak üzere üç sınıftan oluşmaktaydı.

S-2. "Mevali" kime denir?

S-3. Cahiliyye Araplarında "Asabiyet" nedir?

S-4. Cahiliye Dönemi'nde kabile savaşları o kadar sıradan hâle gelmiştir ki baskın ve yağma bir geçim vasıtası olmuştur. Arapların katıldığı bu savaşlar için .... ifadesi kullanılır.

S-5. Cahiliyye Araplarında savaş yapmanın yasak olduğu aylar (Eşhurul Hurum - اشهر الحرم) hangileridir?

S-6. Savaş yapmanın yasak olduğu aylarda yapılan savaşlara ne denir?

S-7. İslam Öncesinde Aile Kurumu nasıldı? (4 tane)